

Το νόημα των θλίψεων (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Φεβρουαρίου 7, 2018

Οι θλίψεις μοιάζουν με τα πικρά νερά που συνάντησε στη Μερρά ο εβραϊκός λαός, επιστρέφοντας στη γη της επαγγελίας (Εξ. 15:22-25). Και όπως τότε ο Μωυσής, με την πίστη του και με την προσευχή του, έκανε τα νερά της Μερράς γλυκά και πόσιμα, έτσι και τώρα ο αληθινός χριστιανός, με τη **θερμή πίστη του και με την εγκάρδια προσευχή του, μπορεί να γλυκάνει τις καθημερινές του πίκρες, τις θλίψεις και τα βάσανα. Είναι, πραγματικά, οι θλίψεις πικρά φάρμακα, φάρμακα όμως που χορηγούνται από τον επουράνιο Γιατρό για τη θεραπεία της ψυχής. Μαλακώνουν τη σκληρή καρδιά, ταπεινώνουν το εγωιστικό φρόνημα, καταστέλλουν τα πάθη και οδηγούν στην αυτογνωσία, στη μετάνοια, στην προσευχή, στην ταπείνωση, στην υπομονή, στην ελπίδα, στην ευχαριστία.**

Στο δρόμο μας για την ουράνια πατρίδα αναπόφευκτα θα συναντήσουμε τις θλίψεις. **Ας συμφιλιωθούμε μαζί τους. Χωρίς σταυρό δεν ανέβηκε κανείς στον ουρανό.** Όταν η κεφαλή τού σώματος της Εκκλησίας, ο Χριστός, φοράει στεφάνι από αγκάθια, πώς θέλουμε εμείς, τα πόδια, να βαδίζουμε σε δρόμο στρωμένο με ροδοπέταλα;

Τι να κάνουμε, όταν μας βρίσκει θλίψη;

Να μη θυμώνουμε, να μην αγανακτούμε, να μη βαρυγγωμούμε. Να θυμόμαστε ότι κάθε θλίψη είναι ένα πικρό αλλά ωφέλιμο φάρμακο της ψυχής, ένα φάρμακο που μας δίνει ο ουράνιος Γιατρός για τη θεραπεία και τη σωτηρία μας. Ας παραδίνουμε, λοιπόν, τον εαυτό μας στα χέρια Του με εμπιστοσύνη, καρτερικότητα, ηρεμία, γενναιοψυχία και ευγνωμοσύνη, για να στεφανωθούμε και να δοξαστούμε όπως οι μάρτυρες.

Πώς να χαιρόμαστε, αφού στη γη δοκιμάζουμε τόσες θλίψεις και τόσο πόνο;

Ο αληθινός χριστιανός πάντα χαίρεται και ποτέ δεν λυπάται. Και πώς να μη χαίρεται ακόμα και μέσα στη μεγαλύτερη συμφορά, όταν σκέφτεται πως ο Θεός τον αξίωσε να γνωρίσει την αλήθεια, να ξεφύγει από την πλάνη, να βρει την άφεση των αμαρτιών του, να ελπίζει στην αιώνια σωτηρία του; Πώς να μη χαίρεται, όταν με το φωτισμό

και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος έχει αντιληφθεί τη ματαιότητα όλων των γήινων πραγμάτων, έχει περιφρονήσει τον κόσμο και τη δόξα του, έχει αποκτήσει την αληθινή ελευθερία, έχει αγαπήσει ολόψυχα τον Κύριο; Πώς να μη χαίρεται, τέλος, όταν γνωρίζει ότι με τις θλίψεις και τις δοκιμασίες, με τους πόνους και τα βάσανα, με τα παθήματα και τις συμφορές **μιμείται του Σωτήρα Χριστό και τους αγίους Του**; «Ο Χριστός υπέμεινε παθήματα για σας, αφήνοντάς σας το υπόδειγμα, για να βαδίσετε στ' αχνάρια Του», γράφει ο απόστολος Πέτρος (Α' Πέτρ. 2:21). Γι' αυτό, προσθέτει, «να χαίρεστε που συμμετέχετε στα παθήματα του Χριστού, γιατί έτσι θα γεμίσετε χαρά και αγαλλίαση, όταν αποκαλυφθεί η δόξα Του» (Α' Πέτρ. 4:13).

Στις θλίψεις μας πώς μπορούμε να παρηγορηθούμε;

Για να παρηγορηθείς, όταν δοκιμάζεις θλίψη, πρώτ' απ' όλα να θυμάσαι πως οι αληθινοί χριστιανοί δεν είναι δυνατό να ζήσουν χωρίς δοκιμασίες στον κόσμο τούτο. «Πολλές είναι οι θλίψεις των δικαίων», διαπιστώνει ο ψαλμωδός (Ψαλμ. 33:20). «Στον κόσμο θα έχετε θλίψη» (Ιω. 16:33), μας προειδοποίησε ο Κύριος. Όμοια και ο απόστολος Παύλος: «Όλοι όσοι θέλουν να ζήσουν με ευσέβεια, σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού, θα αντιμετωπίσουν διωγμούς» (Β' Τιμ. 3:12). Να θυμάσαι, επίσης, πόσο υπέφερε για τη σωτηρία μας ο Χριστός. Ο απόστολος Πέτρος γράφει: «Ο Χριστός έπαθε για σας, αφήνοντάς σας το υπόδειγμα για να βαδίσετε στ' αχνάρια Του» (Α' Πέτρ. 2:21). Με τις θλίψεις που δοκιμάζεις, λοιπόν, βαδίζεις στ' αχνάρια του Κυρίου μας. Τέλος, να θυμάσαι ότι με τον τρόπο αυτό θα γίνεις μέτοχος της αιώνιας δόξας Εκείνου, κληρονόμος δηλαδή της ουράνιας βασιλείας Του: «Εφόσον συμεριζόμαστε τα παθήματα του Χριστού, θα μετάσχουμε μαζί Του και στη δόξα Του» (Ρωμ. 8:17). **Δεν υπάρχει άλλος δρόμος: «Για να μπούμε στη βασιλεία των ουρανών, πρέπει να περάσουμε από πολλές θλίψεις»** (Πράξ. 14:22).

Πώς θα μαλακώσει η θλίψη για το θάνατο των παιδιών μας;

«Ας μην ταραζέται η καρδιά σας» (Ιω. 14:1) για την πρόωρη στέρηση των παιδιών σας. Αν πραγματικά τα αγαπάτε, θα πρέπει όχι να λυπάστε αλλά να χαίρεστε, επειδή από την πρόσκαιρη τούτη ζωή, τη γεμάτη πίκρες και βάσανα, ο ουράνιος Πατέρας τα πήρε κοντά Του, εκεί όπου δεν υπάρχουν οδύνη, λύπη και στεναγμός. Βέβαια, ως γονείς στοργικοί, θα θέλατε να είστε αχώριστοι από τα παιδιά σας. Αυτό, όμως, μόνο στην αιωνιότητα μπορεί να πραγματοποιηθεί. Ποθήστε, λοιπόν, να βρεθείτε κοντά τους στην αιώνια ζωή. Δεν χάθηκαν τα παιδιά σας· απλώς **σας εγκατέλειψαν προσωρινά και επέστρεψαν από την εξορία στην αληθινή τους πατρίδα, από τη σκλαβιά στην ελευθερία**, από τη γη στον ουρανό, από το θάνατο στη ζωή. Μακάρι κι εσείς ν' αξιωθείτε από τον Θεό την απόλαυση αυτής της ατελεύτητης χαράς. Τότε, μαζί με τα παιδιά σας και τους αγγέλους και όλους τους αγίους, θα δοξολογείτε τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα στην αιωνιότητα.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<http://alopsis.gr>

(Από το βιβλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), "Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών". Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 8, 103, 184, 55 και 31, σελ. 13, 108, 193, 50, 29)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)